

॥॥ ਓ ਸ਼ਰੀ ਦੱਤਪ੍ਰਸੰਨੋਤਸੁਤ ॥॥

ਨਾਰੇਸ਼ਵਰ ਨਿਵਾਸੀ ਬ੍ਰਹਮਲੀਨ ਮਹਾਰਾਜਸ਼ਰੀ ਰੰਗ ਅਵਪੂਤ ਤ

ਦੱਤ-ਬਾਵਨੀ

ਜਯ ਯੋਗੀਸ਼ਵਰ ਦੱਤ ਦਯਾਯਾ! ਤੁੰਜ ਏਕ ਜਗਮੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਪਾ
ਅਯਨਸੂਯਾ ਕਰੀ ਨਿਮਿੱਤ, ਪ੍ਰਗਟਯੋ ਜਗਕਾਰਣ ਨਿਸ਼ਿਚਤ।

ਬ੍ਰਹਮਾਹਰਿਹਰਨੋ ਅਵਤਾਰ, ਸ਼ਰਣਾਗਤਨੋ ਤਾਰਣਹਾਰਾ
ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਸੱਤ ਚਿੱਤ ਸੁਖ, ਬਹਾਰ ਸੱਦਗੁਰੁ ਦ੍ਰਿਭੁਜ ਸੁਮੁਖ।

ਬੌ ਅੰਨਪੂਰਣਾ ਕਰ ਮੀਹਯ, ਸ਼ੀਤਿ ਕਮੰਡਲ ਕਰ ਸੋਯਾ
ਕਯੰਯ ਚਤੁਰਭੁਜ ਡਭੁਜ ਸਾਰ, ਅਨੰਤਬਾਹੁ ਤੁੰ ਨਿਰਧਾਰ। ੬

ਆਵਯੋ ਸਰਣੇ ਬਾਬਾ ਅਜਾਣਾ ਉਠ ਦਿਗੰਬਰ, ਚਾੱਯਾ ਪ੍ਰਾਣ!
ਸੂਣੀ ਅਰਜੁਨ ਕੇਰੋ ਸਾਦ, ਰੀਝਯੋ ਪੂਰਵੇ ਤੁੰ ਸਾੱਤਾ

ਦਿਯੀ ਿੱਧਿ ਸਿੱਧਿ ਅਪਾਰ, ਅੰਤੇ ਮੁਕਿਤ ਮਹਾਪਦ ਸਾਰ।
ਕੀਧੋ ਆਜੇ ਕੇਮ ਵਿਲੰਬ ? ਤੁੰਜ ਵਿਣ ਮੁਜਨੋ ਨਾ ਆਲੰਬ!! ੧੦

ਵਿਣੁਸ਼ਰਮ ਦ੍ਰਿਜ ਤਾਰਯੋ ਏਮ, ਜੰਯੋ ਸ਼ਰਾੱਧਮੀ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰੇਮ।
ਜੰਭ ਦੌਯਥੀ ਤ੍ਰਾਸਯਾ ਦੇਵ, ਕੀਧੀ ਮੇਰੁ ਤੋ ਯੀ ਤਤਖੇਵਾ

ਵਿਸਤਾਰੀ ਮਾਯਾ ਦਿਤਿਸੁਤ ਇੰਦ੍ਰਕੇਰੇ ਹਣਾਵਯੋ ਤੂਰਤ।
ਏਵੀ ਲੀਲਾ ਕੰਈ ਕੰਈ ਸਰਵ, ਕੀਧੀ ਵਰਣਵੇ ਕੋ ਤੇ ਸਰਵ? ੧੪

ਦੋਡਯੋ ਆਯੁ ਸੁਤਨੇ ਕਾਮ, ਕੀਧੋ ਏਨੇ ਤੋ ਨਿਕਾਮ।
ਬੋਧਯਾ ਯਦੁ ਨੇ ਪਰਸੁਰਾਮ, ਸਾਧਯਦੇਵ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਅਕਾਮ।

ਏਵੀ ਤਾਰੀ ਪਾ ਅਗਾਧ! ਕੇਮ ਸੂਣੇ ਨਾ ਮਾਰੋ ਸਾਦ?
ਦੋਡ, ਅੰਤ ਨਾ ਦੇਖ ਅਨੰਤ! ਮਾ ਕਰ ਅਧਵਚ ਸਿਸ਼ੁਨੋ ਅੰਤ!!

ਜੋਈ ਦ੍ਰਿਜਸਤ੍ਰੀ ਕੇਰੋ ਸਨੇਹ, ਥਯੋ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁੰ ਨਿਃਸੰਦੇਹ।
ਸਮਗਾਮੀ ਕਲਿਤਾਰ ਪਾਪਾ! ਤਾਰਯੋ ਧੋਬੀ ਛੇਕ ਗਮਾਰ।

ਪੇਟਪੀਡਥੀ ਤਾਰਯੋ ਵਿਪੁ, ਬ੍ਰਾਹਮਣਸ਼ੇਠ ਉਗਾਰਯੋ ਪ੍ਰ
ਕਰੇ ਕੇਮ ਨਾ ਮਾਰੀ ਵਾਰ? ਜੋ ਆਣੀਗਮ ਏਕ ਜ ਵਾਰ !!

ਸੁਕ ਕਾਠ ਨੇ ਅੰਯੀ ਪਤ੍ਰ! ਥਯੋ ਕੇਮ ਉਦਾਸੀਨ ਅਤ੍ਰ?
ਜਰਜਰ ਵੰਧਯਾ ਕੇਰੀ ਸ੍ਰਪਨ, ਕਰਯੀ ਸਫਵ ਤੋ ਸੁਤਨੀ ਸਨ।

ਕਰੀ ਦੂਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਨੋ ਕੋਢ, ਕੀਧਾ ਪੂਰਣ ਏਨਾ ਕੋਡ।

ਵੰਧਯਾ ਭੋਸ ਦੂਝਵੀ ਦੇਵ, ਹਰਯੁੰ ਦਾਰਿਦ੍ਰਯ ਤੋ ਤਤਖੇਵਾ। ੨੬

ਬਾਲਰ ਖਾਈ ਰੀਝਯੋ ਏਮ, ਦੀਧੋ ਸੁਵਰਣਘਟ ਸਪ੍ਰੇਮ।
ਬ੍ਰਾਹਮਣਸਤ੍ਰੀਨੋ ਤ ਭਰਥਾਰ, ਕੀਧੋ ਸਜੀਵਨ ਤੋ ਨਿਰਧਾਰ!

ਪਿਸ਼ਾਚ ਪੀਡਾ ਕੀਧੀ ਦੂਰ, ਵਿਪ੍ਰਪੁਤ੍ਰ ਉਠਾਡਯੋ ਸੂਰ।
ਹਰੀ ਵਿਪ੍ਰਮਦ ਅੱਯਜਹਾਥ, ਰਯੋ ਭਕਤ ਤ੍ਰਿਵਿਕ੍ਰਮ ਤਾਤ!! ੩੦

ਨਿਮੇਮਾਤ੍ਰੇ ਤੰਤੁਕ ਏਕ, ਪਹੌਚਾਡਯੋ ਸਰੀਸ਼ੈਲੋ ਦੇਖ!
ਏਕੀਸਾਥੇ ਆਠ ਸ੍ਰਰੂਪ, ਧਰੀ ਦੇਵ ਬਹੁਰੂਪ ਅਰੂਪ,

ਸੰਤੋਯਾ ਨਿਜ ਭਕਤ ਸੁਜਾਤ, ਆਪੀ ਪਰਚਾਓ ਸਾੱਤ।
ਯਵਨਰਾਜਨੀ ਟੀ ਪੀਡ, ਜਾਤਪਾਤਨੀ ਤਨੇ ਨ ਚੀਡ। ੩੪

ਰਾਮਣਰੂਪੇ ਤੋ ਏਮ, ਕੀਧੀ ਲੀਲਾਓ ਕੰਈ ਤੇਮ।
ਤਾਰਯੀ ਪਥਥਰ ਗਣਿਕਾ ਵਯਾਧ! ਪਸ਼ੁਪੰਖੀ ਪਣ ਤੁਜਨੇ ਸਾਧ !!

ਅਧਮਓਧਾਰਣ ਤਾਰੂੰ ਨਾਮ, ਗਾਤੀ ਸਰੇ ਨ ਸ਼ੀ ਸ਼ੀ ਕਾਮ !
ਆਧਿ ਵਯਾਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਰਵ! ਟੇ ਸਮਰਣਮਾਤ੍ਰੀ ਸਰਵ! ੩੮

ਮੂਠਚੇਟ ਨਾ ਲਾਗੇ ਜਾਣ, ਪਾਮੇ ਨਰ ਸਮਰਣੇ ਨਿਰਵਾਣ।
ਡਾਕਣ ਸ਼ਾਕਣ ਭੋਸਾਸੁਰ, ਭੂਤ ਪਿਸ਼ਾਚੋ ਜੰਦ ਅਸੁਰ

ਨਾਸੇ ਮੂਠੀ ਦਈਨੇ ਤੂਰਤ, ਦੱਤਪੂਨ ਸੀਭਭਤੀ ਮੂਰਤ।
ਕਰੀ ਪੂਪ ਗਾਏ ਜੇ ਏਮ ਦੱਤਬਾਵਨੀ ਆ ਸਪ੍ਰੇਮ,

ਸੁਧਰੇ ਤੇਨਾ ਬੰਨੇ ਲੋਕ, ਰਹੇ ਨ ਤੇਨੇ ਕਯੰਯੋ ਸੋਕ!
ਦਾਸੀ ਸਿਧਿਦ ਤੇਨੀ ਥਾਯ, ਦੁੱਖ ਦਾਰਿਯ ਤੇਨੀ ਜਾਯ! ੪੪

ਬਾਵਨ ਗੁਰੁਵਾਰੇ ਨਿਤ ਨੇਮ, ਕਰੇ ਪਾਠ ਬਾਵਨ ਸਪ੍ਰੇਮ,
ਯਥਾਵਕਾਸ਼ੋ ਨਿੱਯ ਨਿਯਮ, ਤੇਨੇ ਕਦੀ ਨ ਦੰਡੇ ਯਮ।

ਅਨੇਕ ਰੂਪੇ ਏਜ ਅਭੰਗ, ਭਜਤੀ ਨਡੇ ਨ ਮਾਯਾ-ਰੰਗ।
ਸਹਸਰ ਨਾਮੇ ਨਾਮੀ ਏਕ, ਦੱਤ ਦਿਗੰਬਰ ਅਸੰਗ ਛੇਕ!! ੪੮

ਵੰਦ੍ਰੇ ਤੁਜਨੇ ਵਾਰੰਵਾਰ, ਵੇਦ ਸ਼ਵਾਸ ਨਾਰਾ ਨਿਰਧਾਰ!
ਥਾਕੇ ਵਰਣਵਤੀ ਜਯੀ ਸ਼ੇ, ਕੋਣ ਰੀਕ ਹੁੰ ਬਹੁਤਵੇ?

ਅਨੁਭਵ-ਪਿਤਨੋ ਉੱਚਗਾਰ, ਸੂਣੀ ਹਸੇ ਤੇ ਖਾਸੇ ਮਾਰ।
ਤਪਸੀ! ਤਵਮਸਿ ਏ ਦੇਵ, ਬੋਲੋ ਜਯ ਜਯ ਸਰੀਗੁਰੁਦੇਵ! ੫੨

ਅਵਪੂਤਚਿੰਤਨ ਸ਼ਰੀਗੁਰੁਦੇਵਦੱਤ